

# Hurup vinterrevy 1894

Forord af Elly Mardal, Boddum

Da Hurup Håndværker og Borgerforening blev stiftet i 1889, var formålet at virke for byens fremgang og udbygning, men også forskellige underholdningsformer, udstillinger, foredrag, revy, teater osv. I 1892 blev den første større udstilling af håndværkslavede møbler og anden lokalt fremstillet indbo og brugsgenstande arrangeret hos Thonsgaard i Hurup Kros store sal. Kroen blev i 1918 solgt til det nuværende Missionshotel, og der blev bygget en etage ovenpå.

Udstillingen i 1892 var så vellykket, at den måtte gentages i 1894, endda i en hel uge fra 11 - 18 februar.

Til at forberede udstillingen valgtes, drejer J. Jeppesen, maler P. K. Sørensen, skrædder Pedersen, tømrermester Hans Jensen og gartner P. Dam. Det eventuelle overskud ved udstillingen skulle gå til anskaffelse af lokaler og lærerkræfter til teknisk uddannelse.

Sammenligner vi med nutidige priser, ses, at der blev lavet akkord med håndværkerne om arbejdet ved opstillingen, så udgifterne kendtes på forhånd. Blandt andet skulle maler Sørensen lave 5000 tombolasedler for 3,50 kr. Smed Kristen Nielsen skulle opstille alt træværk i den lille sal samt nedtage samme igen for 18,00 kr. Maler Sørensen og sadelmager Andersen skulle opslå lærred og grønt samt tapetsere i den lille sal for 7,50 kr. Smed Julius Nielsen fik for sit arbejde og materiale, rør og vandledninger til springvand 8,00 kr.

Brutto indtægten blev 2001 kr. og udgifterne 1810 kr. nettoindtægten 191 kr.

Foreningens formue var efter 5 års forløb på 920 kr. Disse penge var vel anbragt i Boddum, Ydby sparekasse. Hvorfor nu det? Der var ingen bank i Hurup før senere.

Netop til februarudstillingen i 1894 blev følgende revyviser skrevet og opført.

## Hurup vinterrevy 1894

*Ja, på udstillingen vi er kommen  
og jeg håber med lidt mønt på lommen  
thi tombolaen skal til at gå,  
og den må alle til at føle på.*

*I mellemtiden vi jo nu må forsøge*

*at få tiden til at gå,  
og det vi nu forsøger med en revy,  
thi sådan gør de i så mangan by.*

*Revyen ja den kan være slem,  
for visse folk, men vi beder dem,  
at spøgen ikke optages ilde,  
og kommer fogden så ej for silde.*

*Vort sogneråd de er af de fromme  
eller tror du også de er rigtig dumme,  
nej, nej min ven det må du ej tro,  
thi så jo skal du rigtig nok få.*

*Vort sogneråd er lidt defekt,  
fordi at Knudsen er taget væk,  
men ligegodt vi ej forlegen -  
for sognefogden er sku ej af vejen.*

*Vi har i Hurup en stadig gjæst,  
med heste tror jeg han handler bedst,  
Jens Hyldgaard til Toftum er hans navn,  
han sparer ej til andres gavn.*

*Vi har i byen en Mager som  
han lader og til at blive from,  
han protesterer både højt og lydt,  
hans navn må ikke blive skreven pyt.*

*Når solen den er gået til hvile,  
vil dyrlægen ej mer ud ile -  
med mindre han får dobbelt taxt,  
og så bliver fri for fårevask.*

*Vor doktor er en herlig mand,  
endskjønt han siger drik kildevand,  
som kritiker er han vel bekjendt,  
i øjet stadig har en skjælm han gjemt.*

*En købmand vi har og i vort sogneland,  
en stor besparelse i kan se,  
for han er bager, drejer, vognmand,  
øltapper, gartner ja meget mer.*

*Og til at stoppe vrøvl og skandale,  
spetakler, trængsel og slig alarm,  
og lede myldret i hans lokaler,  
har han fæstet sig en gendarm.*



Hurup Kro (senere Missionshotellet) ca. 1900

Vor anden købmand han sad i Ydby,  
og suged labben så den blev ren,  
han tog billetten omkring i Sydthy,  
men det var ej på bare ben.

Ja abekatten blev sagt op med glans,  
også prologen ja det var da faens,  
som de kan spille og slå hver trille,  
så alle mennesker i klappen ville.

Nys var om mølleren en strikke spændt,  
og jeg kan tro den er endnu ej endt,  
for mølleren den slemme mand,  
han tå for 4 potter jeg ikke kan.

Vor bane fik vi, vita'r med roen  
når toget småt lunter henad vejen.  
Det er vi nødt til for risikoen,  
ved banen træffes nemlig sjælden hjen.

I Esbjerg der er pokker løs  
for krigen den kan blive bøs.  
Thi svinekrig og Avisskænderi -  
Gravgaard og Nørbjerg ligger og roder i.

Agrar og svinepolitik -  
der om vi nu har hørt så tit,  
det kommer nok fra Borregaard,  
måske en landstingsmand, vi derfra får.

Vi har i byen en bryggermand,  
han brygger øl af det bare vand,

med hans lille hus det i nat var gal  
men Gud ske lov han har jo Klokkedal.

For nylig var der i brugsen møde  
men det var ej for at skumme fløde,  
men tvært imod kritikken kom -  
men skidt med det så gik hatten om.

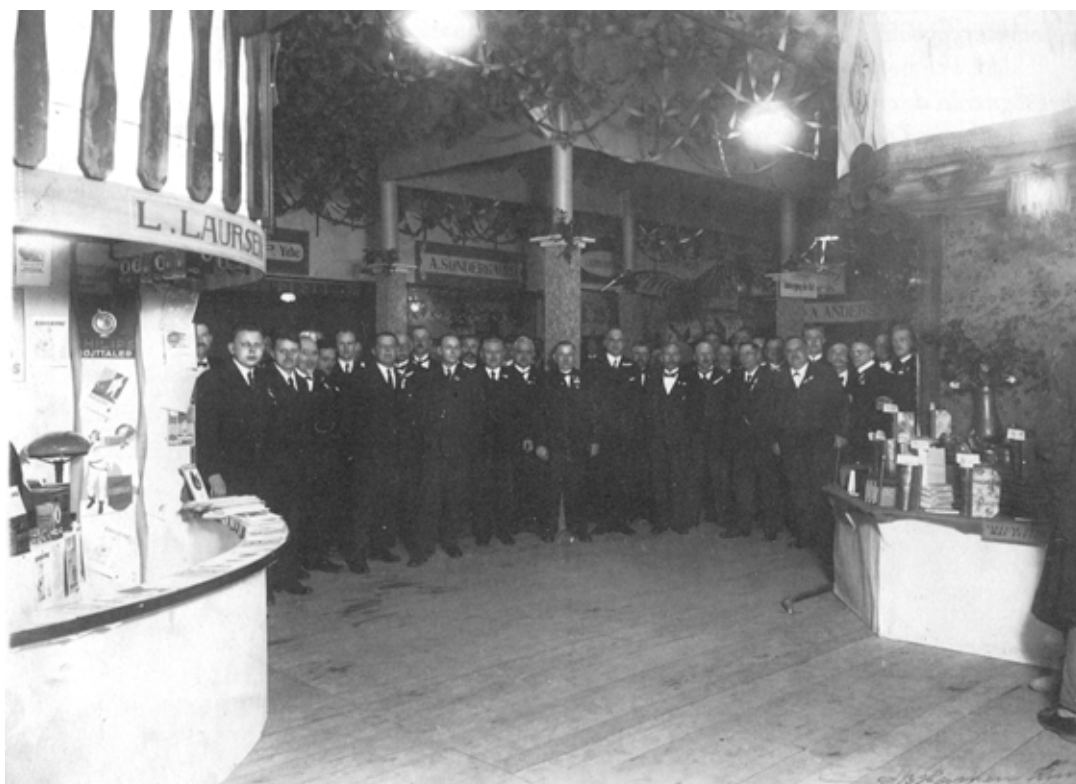
Ja, Thy det er et dejligt land,  
endskjønt vi trues af det store vand,  
vi kan jo blot se til Vestervig,  
Nyborg, Korsør optaget er der i.

Om håndværksstanden jeg nu vil tale,  
om de er dygtige, det vil i forstå,  
når i vil betragte de udstillede sager,  
der i jeg ikke dømmе må.

Ja, vor forening, den er ikke stor i tal,  
men dog måske i ord,  
de vrøvler altid lidt vel udførligt  
og aldrig er de helt medgjørsligt.

Vor håndværksstand vi prøve må  
for deres skyld vi morskab får,  
profitten selv de vist nok fandt  
for seletøjet vi ikke vandt.

I byen stadig en kilde risler,  
den vokser altid som den får fat  
fra hver en krog det stedse hvisler,  
dikke, dikke, dikke, pjat, pjat, pjat.



Udstillere på »Hotel Hurup«

*I tombolaen vi flittig spilled,  
mod natten det gevaldig flød,  
men ak vi vandt kuns ti' lykken drilled  
for 25 ører hvedebrød.*

*Når vi om udstillingen i det hele taler,  
og diletanters kval udmaler'  
skruphøvlen gik høvl vi fik,  
men nu, nu slår den for mig klik.*

*Som diletant er man udenfor kritikken  
dog tror jeg ikke at den holder stikken,  
når dog vi høvler væk på andre -  
derfor vi heller ej på roser vandrer.*

*Musik og sang det er så kjendt,  
men det kan Andersen levere kjønt,  
og klæde folk både af og på,  
ja, sælge huse han og forstår.*

*Et vers jeg har igjen,  
det er for Niels Karstensen,  
vor brave musikkdirektør -  
som vi har gjort ganske mør.*

*Han venlig med os har slidt,  
de falske toner - de kommer tit,  
det skar i ham og hans violin,  
derfor vi takker hrr. Balduin.*

*Åh, sludder siger kritikkers tunger,  
men husk blot kosten, den bli'r sku klejn,  
hvor kjøgemesteren er Oluf Hunger,  
og kjældersvenden er Harald Hejn.*

*Vi har en tingest her i byen som -  
de kalder ved det fæle navn hrr. Grom,  
nu vil det vise sig om den vil gå avet om,  
thi så bliver det vist ingen god økonom.*

*På hotel Hurup står tit humøret -  
om aftenen højt på glas og sold,  
men lille Ole med pusterøret,  
han møder altid på slaget tolv.*

*Brændgaard*

*Noter: Fra Hurup Håndværker og Borgerforenings  
Forhandlingsprotokol.*

*Kilde: Sydthy Årbog 1994, side 90-93.*